

blz.

1. Woord van de redactie.	2
2. Van het Soldatenfront : Varia : - 3-dageners - nieuw opgeroepen - afzwaaiers - nieuwe adressen	4
Technisch hoekje	5
Onze soldaten schrijven.... ...niet	6
3. Kennismaking met JEF DE DECKER	7
4. Van het Missiefront	12
5. Vijf jaar later	14
6. Godfried van Bouillon	16
7. Breendonk vroeger en nu	19
8. Schuim bekeken	22
9. Belangrijke aankondiging	23
10. Een beetje recht	24
11. Twee maanden in het Steppen- hoogland van Kenia(vervolg en einde)	26
12. Sociale Rubriek	27
13. Verenigingsleven : - K.A.V. - Jeugdtehuis 't Schuur - En toch schijnt de Zon	31 32 33
14. Sportvaria : - Wielrennen - Voetbal	35 36
15. Dagklapper	38
16. Denksport	44
17. Medewerkers	46

.....
De gepubliceerde arti-
kelen verschijnen on-
der de uitsluitende
verantwoordelijkheid
van de inzenders.
Het gebruik van een
pseudoniem is toege-
laten in zover de stel-
ler bekend is.
Alle rechten inzake
reproductie en verta-
ling zijn voorbehou-
den.
.....

Kennismaking met

.....

.....

28 oktober 1.1. tijdens een rustige T.V.-namiddag in het programma ROND DE KIOSK de Londerzeelse fanfare SINT CECILIA in actie zagen en daarbij een filmopname ten huize van Jef De Decker plus

....

Wij worden beminnenswaard door lief te hebben.
Wij oogsten waardering door waardering te koesteren.
Wij worden begeerd en aanvaard zoals wij zijn wanneer wij andere mensen aanvaarden zoals zij zijn....

....

Dat onze fanfare er stukken op vooruit gegaan is, konden wij merken tijdens één van haar laatste kerstconcerten in zaal Roxy. En dat de huidige muziekchef, Jef De Decker (°4.4.1932), hiervoor de eer mag opeisen, ligt zo voor de hand.

Die man intrigeerde ons onmiddellijk. Wij wilden hem daarom beter leren kennen en, zo mogelijk, aan de Schakelaars voorstellen. Het was alleen wachten op een gunstig moment voor een afspraak.

Die afspraak kwam er naar aanleiding van het jongste kerkconcert, waar Albert De Keyzer met zijn koperensemble zo'n overweldigend succes kende. Jef was onmiddellijk bereid tot een vraaggesprek. Wij moesten hem maar eens komen opzoeken, zei hij. Maar - en hier pleiten wij schuldig - wij vergaten die afspraak, tot wij op zondag

Jef DE DECKER

een vraaggesprek door Will Ferdy te zien en te horen kregen. Terloops moet gezegd, dat Jef dat interview schitterend heeft doorstaan : geen zweem van plankenkoorts en een vlotheid van taal die wij normaal maar bij onze noorderburen aantreffen. Wij konden hem nadien nog geruime tijd in close up volgen tijdens een spetterend bugelsolo in een Napolitaans stuk. Hij verblufte ons niet weinig door zijn virtuositeit op dit instrument.

Deze T.V.-beelden brachten ons de bedoelde afspraak in herinnering. Ditmaal lieten wij er geen gras over groeien. Reeds de volgende dag grepen wij naar de telefoon. Wij hadden geluk, want zijn vrouwtje - voor de insiders : Alice van Marieke en Maurice van Pien (Delplanque) - die ons te woord stond, verklapte ons, dat wij Jef tussen half zeven en acht thuis konden aantreffen. Later niet meer, want dan zou hij vertrokken zijn naar één van zijn vijf wekelijkse muziekrepetities.

Klokke zeven boden wij ons op het nummer 21 in de Kasteelstraat te Londerzeel aan. De knappe en liefvallige oudste dochter - de appel valt niet ver van de moeder ! - liet ons binnen. Zij verontschuldigde haar pa die een dringend telefoongesprek voerde en leidde ons vriendelijk voorgaand, in de stemmige leefkamer. Enkele ogenblikken later werden wij er vervoegd door Alice, een vrouw waarop de tijd geen vat schijnt te hebben, want ze kan zich makkelijk als een oudere zus van haar dochter laten doorgaan...

Na een kort babbeltje over de tijd, dat zij nog met haar ouders bij ons in de Groenstraat woonde en de negen jaar die zij bij gravin de Spoelbergh in dienst was, kwam de heer des huizes, eindelijk verlost van de telefoon, naast ons aanzitten. En het lang uitgesteld vraaggesprek kon beginnen.

EEN KLASSIEKE VRAAG : HOE BEN JE TOT DE MUZIEK GEKOMEN ?

JEF : Heel eenvoudig, door voorbeschikking. Grootvader en vader waren immers voor hun tijd echte muziekkacks. Vader stond daarbij bekend als de beste "kleine bugel" van uren in de rondte. En daar ik ook de muziekmikroob te pakken had, lieten de gevolgen niet op zich wachten.

HET IS DUS JE VADER DIE VOOR JOU DE MUZIEKWAGEN AAN 'T ROLLEN HEEFT GEBRACHT ?

JEF : Dit lijkt inderdaad logisch, maar toch is het zo niet gegaan. Vader had namelijk in mijn muziekmogelijkheden geen te beste oog. Bovendien twijfelde hij er zeer sterk aan, dat ik ooit behoorlijk een instrument zou kunnen bespelen. Neen, niet mijn vader, maar wel jullie oud-koster en oud-muziekchef van de fanfare LEONARDUSKRING, Juul Meeus, heeft mij ontdekt, als ik dat zo mag heten. Deze drong er bij mijn vader heftig op aan, dat ik vlug in de leer zou gaan. Ik was toen dertien jaar oud.

EN WIE WAS DAN JE EERSTE LEERMEESTER ?

JEF : Niemand minder dan de vermaarde marskomponist Louis Meeus, broer van Juul. Die man, waarvoor ik steeds de grootste verering heb gehad, heeft mij de eerste moeizame muziekplassen leren zetten. Ik zeg wel "moeizaam", want ik ben nu eenmaal traag van begrip. Gelukkig staat

daartegenover, dat eens iets begrepen, het er bij mij muurvast inzigt. Maar om even op Louis Meeus terug te komen, aan deze uitzonderlijke komponist, instrumentisten leermeester heb ik veel, zeer veel te danken.

HEB JE, NA OP TIJDENS JE OPLEIDING DOOR LOUIS MEEUS, MUZIEK-SCHOOL GEVOLGD ?

JEF : God neen, van muziekschool was toen geen sprake. Wel kreeg ik van Louis Meeus' opvolger, de heer François HERNARDIN, beroepsmuzikant en piston-solo bij de muziekkapel van de Grenadiers, een zeer degelijk en ver doorgedreven muziekonderricht. Van deze begaafde en vooral begeesterde en begeesterende leermeester moet ik getuigen, dat hij mij nagenoeg gebracht heeft waar ik nu sta. Hij moet daarenboven in mij een groot vertrouwen gehad en voor mij veel vriendschap gevoeld hebben, want toen hij op éenachtachtjarige leeftijd afscheid nam van Sint Cecilia, schonk hij mij zijn van negentienhonderd daterende piston als aandenken. En nog volle twee jaar na zijn afscheid kwam hij wekelijks naar Londerzeel om mij privéles te geven.

EN HEB JE BIJ ZIJN OPVOLGER WAT KUNNEN OPSTEKEN ?

JEF : Het is wel eigenaardig, dat de heer Alf. MAHY, eerste prijs van Rome en kontrapunt, mij omzeggens niets heeft bijgebracht. Tijdens zijn leermeesterschap heb ik trouwens het muziekleren volledig stop gezet.

WIJ MENEN TE MOGEN ONDERSTELLEN, DAT JE INTUSSEN IN DE FANFARE EEN VASTE WAARDE WAS GEWORDEN. WELK INSTRUMENT BESPEELDE JE TOEN ?

JEF : Vaste waarde ? Je zou het zo kunnen stellen. En het instrument dat ik toen bespeelde ? Hierop zou ik meervoudig moeten antwoorden. Ik bespeelde toen - en doe dat trouwens nog af en toe - piston, kleine- en grote bugel. En niet zelden nam ik daarbij een partij schuiftrombone voor mijn rekening.

WIJ MOGEN DUS BESLUITEN DAT JE VIER INSTRUMENTEN BESPEELT ?

JEF : Vier, precies, maar niet de genoemde instrumenten, want piston, kleine en grote bugel reken ik slechts als één instrument. Maar ik trek ook behoorlijk mijn plan op de elektrische basgitaar en de dwarsfluit.

VIER INSTRUMENTEN MET TOTAAL VERSCHILLENDE SPEELTECHNIEK, HOE FIKS JE DAT ?

JEF : Eerst een behoorlijke aanleertijd en dan oefenen, oefenen en nog eens oefenen. Voor de dwarsfluit neem ik nog wekelijks een half uur les en het oefenen gebeurt tijdens de middagpauze nadat de boterhammen verorberd zijn.

MET ZO'N GUITAAR KAN JE TOCH NIETS AANVANGEN BIJ DE FANFARE ?

JEF : Volkomen juist, maar ze doet aardig dienst in ons dansorkest ...

BEN JE DAN OOK OP DAT TERREIN BEDRIJVIG ?

JEF : En of ! In 1954 had ik het voorrecht gedurende zes maanden deel uit te maken van THE MOONLINERS, een gerenommeerd dansorkest dat zich

vooral specialiseerde in Glenn Millermuziek. Die zes maanden hebben mij als instrumentist enorm verrijkt. Na THE MOONLINERS sloot ik aan bij het WALTZ-ENSEMBLE onder leiding van Stan Philips. Nagenoeg zestien jaar treed ik met deze groep ononderbroken wekelijks op.

EEN VRAAG DIE ONS REEDS LANG OP DE LIPPEN BRANDT : HOE BEN JIJ, DIE HIERVOOR TOCH GEEN OPLEIDING KREEG, MUZIEKCHEF GEWORDEN ?

JEF : Toevallig, lijkt dat met zoveel dingen in het leven gaat. En weer lag jullie oud-koster aan de basis. Op zijn verzoek was ik op 4 april 1968, bij de uitvaart van de betreurde Louis Van Asch, aan de fanfare een hulpje komen bieden. Terloops vertelde koster Meeus, dat de toenmalige chef, Louis ADRIAENSSENS uit Tisselt, er ernstig aan dacht zijn ontslag te geven. En argeloos voegde hij eraan toe : als 't zover komt, doe ik beroep op jou, Jef... Spuiter Juul Meeus kennende, meende ik er best aan te doen daar niet op in te gaan. Ditmaal had ik ongelijk, want juist geteld veertien dagen later was het zo ver. Louis ADRIAENSSENS had zijn dirigeerstok neergelegd en Juul kwam mij zonder dralen in Londerzeel vinden met het nadrukkelijk verzoek Breendonk uit de nood te helpen. Al mijn tegensputteren hielp niet. Dat ik nog nooit voor een fanfare had gestaan en daarvoor overigens geen opleiding had gekregen, weerde hij schamper af met : "Nou Jef, ik ken je toch voldoende om te weten, dat je dat zeer goed zult aankunnen". Ik ben dan gezwicht. En 't geeft verdorie de schijn, dat Juul gelijk had. In elk geval, na vijf jaar lijken ze mij in Breendonk nog niet kwijt te willen, want een ontslagbrief heb ik nog niet ontvangen.

IN HET T.V.-INTERVIEW VERTELDE JIJ DAT JE OOK IN STEENHUFFEL EEN FANFARE LEIDT. WAAR HAAL JE TOCH DE TIJD HIERVOOR ?

JEF : Och, wie veel kan, kan nog meer. Ik beperk me trouwens niet alleen tot die twee fanfares. Ook de jeugdige Sint Cecilialeden neem ik muziekaal onder handen. Jaarlijks geven wij met dat jonge grut een fel gesmaakt minimuziekkoncert. De opleiding van die jonge mensen geeft mij overigens veel voldoening. Voor privélessen kunnen ze daarbij ook bij mij terecht. Daarmee vul ik dan m'n vrije tijd.

ALS WE ZO JE PRAAIE WONING EN HET SMAAKVOL INGERICHT INTERIEUR BEKIJKEN, DURVEN WIJ BESLUITEN, DAT DE MUZIEK JE ALVAST GEEN WINDETIJEREN HEEFT GELEGD ?

JEF : Verbeeld je maar niet te veel ! De muziek is voor mij een hoby, die me wel een bijverdienste garandeert, maar...m'n kostje verdien ik als full-time bediende in een stoffen- en kledingszaak in Brussel.

KLOPT HET, DAT JE VROEGER AAN MUZIEKWEDSTRIJDEN HEBT DEELGENOMEN EN ER MEERDERE EERSTE PRIJZEN HEBT WEGGERAAPT ?

JEF : Inderdaad, in mijn jonge jaren waagde ik mij een zestal keren aan dergelijke "concours". En telkens had ik het geluk als laureaat te eindigen. Deze gunstige resultaten dankte ik vooral aan een nooit wijkende koelbloedigheid. Plankenkoorts is mij volkomen onbekend.

IS ER EEN VAN DIE WEDSTRIJDEN WAARAAN JE BIJZONDERE HERINNEWINGEN HEBT ?

JEF : Jazeker, deze door de muziekfederatie van Brabant in 1949 te Vilvoorde ingericht. Ik was toen 17 jaar oud. Het vleeiend verslag van de jury luidde : "Zeer goede uitvoering. Is een flinke element. Niettegenstaande de moeilijke werken die hem werden opgelegd, heeft hij zeer goed zijn plan getrokken. Zal nog veel genoeg aan de maatschappij verschaffen".

WAT ZIJN JE ERVARINGEN MET DE BREENDONKSE FANFARE ?

JEF : Laat me beginnen met te zeggen, dat er heel wat interessante en ijverige krachten doel uitmaken van de Leonarduskring. De wens en ook de wil om betere muziek te brengen is beslist aanwezig. De fanfare heeft m.i. nog een mooie toekomst voor zich.

Toch moeten er mij een paar dingen van het hart. Ten eerste zie ik met lede ogen dat slechts weinig jongeren zich aandienen. Nochtans moet van hen de noodzakelijke aanvulling en vernieuwing komen. Let wel, de beste leeftijd om met muziek te beginnen is tien jaar. Op latere leeftijd zijn de leerlingen veel minder kneedbaar. Terloops wil ik erop wijzen, dat ook de meisjes in de fanfare hun plaats kunnen vinden. Ieder zal al wel gemerkt hebben, dat er zowat overal vrouwelijke muzikanten mee opstappen in de muziekkorpsen, Waarom zou Breendonk hier ten achter blijven ?

Wat mij verder het hart bezwaart is het feit dat Amedé Van Asch, zijn broer Jozef en diens zoon Alfons de rangen van de Leonarduskring hebben verlaten. Niet dat ik geen begrip kan opbrengen voor hun bewegredenen. Integendeel, maar voor de fanfare was en is het een te zware aderlating. Het gat dat zij gelaten hebben, is nog lang niet gevuld. Heimelijk hoop ik, dat ze ooit tot de schapsstal zullen terugkeren.

TIJDENS DE MEERGENOEMDE T.V.-UITZENDING VERNAMEN WE, DAT DE MUZIEKTRADITIE IN DE FAMILIE WORDT VOORTGEZET.

JEF : Inderdaad, de zonen Frans en Jan stappen in mijn voetsporen. Zij zijn veelbelovende muzikanten, waar ik als vader erg trots op ben. De dochters, helaas, aarden naar hun moeder en missen elk muzikaal talent.

NOG EEN LAATSTE VRAAG : HOE VERKLAAR JE ZELF JE WELSLAGEN ALS MUZIEKCHEF ?

JEF : Welslagen, och kom ! Als ik er inderdaad iets van terecht breng dan is dat louter te danken aan een aangeboren communicatievermogen. Daarbij wordt ik flink geholpen door een grote dosis geduld, die waarschijnlijk het gevolg is van m'n eigen moeizaam aanleren. Daardoor begrijp ik best dit probleem bij anderen.

Wij danken Jef De Decker van harte voor dit interessante vraaggesprek. Het liet ons toe iemand die in onze Breendonkse gemeenschap een niet onbelangrijke kulturele rol speelt nader te leren kennen en aan onze talrijke lezers voor te stellen. In naam van deze lezers en in onze persoonlijke naam willen wij Jef nog van harte gelukwensen en hem nog een vruchtbare muziekloopbaan toewensen. Graag betrekken wij in deze hulde zijn liefstallige vrouw Alice, zonder wier steun en begrip Jef het niet zo ver had kunnen schoppen.

Staf Vivijs.

BREENDONK VROEGER en NU

Wij zijn aan 't snuffelen gegaan in onze gemeentelijke archieven, inzonderheid in de verslagboeken der raadszittingen en ook in de jaarlijkse inkomsten en uitgaven-reamingen (budget).

Onze aandacht ging vooral uit naar het ontstaan, de onderhoud en de verbetering van ons wegennet. Van die speurtocht geven wij - in enkele afleveringen - een chronologisch overzicht dat zal eindigen met het jaar 1948. Zoals kan bemerkt worden citeren wij hier en daar letterlijk de motivering die onze vroede gemeentebestuurders aan hun beslissingen ter zake hebben gemeend te moeten geven. Daarbij zijn wij een paar maal zo vermetel geweest er een persoonlijke bedenking aan vast te knopen.

BUDGET 1837 : Slechts 50 F. werd voorzien voor onderhoud der wegen : "daer doorgaens alle straeten dezer gemeente goed zijn..."

BUDGET 1838 : "...de straeten zijn generaelijk in goeden staat en weynige reparatiën zullen enige bruggen en gaten moeten onderstaen, gevolgentlijk peyst men dat de som van 75 F zal vergenoegen..."

BEDENKING : Ongetwijfeld stelde men vroeger minder eisen aan het leven en was men in Breendonk vlugger tevreden, ook met de bedenkelijke staat van het wegennet. Of was het financieel onvermogen dat de gemeenteraad in 1837 en 1838 - pas na de afscheiding van Puurs - deed besluiten een belachelijke som voor onderhoud van de wegen te voorzien en dit onder de mom van de "goede staat waarin zij zich zouden bevonden hebben"?

ZITTING 26.10.1844: SCHAAPSTRAAT : Er werd besloten tot kasseiing van deze straat. Er zouden hiervoor gedurende 10 jaar extra opcentiemen geheven worden. De voorziene lengte was 2.200 m. Het gemeentebestuur van Willebroeck voorzag een tegemoetkoming van 1.000fr. Te dien opzichte werd vermeld : "in aanmerking nemende dat het gemeentebestuur van Willebroeck, inziende de voordeelen welke voor hunne gemeente hieruit zullen voortspruiten..."

- ZITTING 27.6.1848 : SCHAAPSTRAAT : Er werd een definitief besluit genomen, mede om behoefligen werk te verschaffen.
Geraamde kosten : maken van bedding : 1.000 fr
kasseiing 13.250 Fr
- ZITTING 8. 6.1849 : SCHAAPSTRAAT : Werken werden toegewezen aan de heer BAGGERMAN voor een som van 7.200 F voor een eerste helft of 1.100 m. Later worden nog 900 m toegewezen aan dezelfde aannemer, die de werken, dus in totaal 2.000 m, beëindigde in 1850.
- ZITTING 13.9.1850 : SCHAAPSTRAAT : Er werd besloten een bijwerk te laten uitvoeren, nl. een verlenging van aan de kerk tot aan het gemeentehuis, "d.i. het einde van het dorp der gemeente".
- ZITTING 17.9.1861 : GROENSTRAAT : Er werd een voorstel tot "opzave-^{gedaan}ling en ophoging", als volgt gemotiveerd : "Gezien dat de zogenaemde Groenstraat, ten tijde des winters en bij natte seizoenen overstroomd en overvloed, welke dezelfde ondoorreedelijk maakt en door de moerassige uitwaesemingen de openbaere gezondheid benadeeligt. Gezien dat gezegde straat directe communicatie naar het kanton Puers en op den steenweg van Mechelen naar Dendermonde geleidt, de voornaemste van onze gemeente is en daerenboven de communicatie langs het dorp op de statie van den ijzeren weg te Londerzeel en den steenweg van Tisselt naar Ramsdonck op Brussel vervoegd, tot voordeel van den landbouw en nijverheid dient te worden opgezaveld en opgehoogd."
Raming van de kosten : 990 fr.
- ZITTING 6. 10.1863 : BREENDONKSTRAAT : Beslissing tot bijdrage van een som van 4.550 F voor kasseiingswerken aan deze straat o.a. omwille van tot standbrengen van de zeer belangrijke verbinding met Willebroek en Londerzeel."
- ZITTING 8.8. 1865 : MOORSTRAAT : Rekwest tot kasseiing van Moorheyde en Groenstraat ingediend door inwoners, luidend : "Overwegende dat de gezegde Groenstraat leidende naar de Provinciale baen van Mechelen naar Dendermonde welke zij aan het gehucht DE HAND, limiet Puers verbind, aangezien langs daer alle de koopswaer rakende den vlashandel in onze gemeente moet worden ingevoerd en dat deze baen eene direkte communicatie van het dorp Breendonk naar St Amands, Bornhem en der naestgelegene gemeentens daerstelt de nijverheid en koophandel zal verdubbelen".

ZITTING 31.3.1867 : GROENSTRAAT : Er werd beslist dat kasseiingswerken zullen verricht worden over een lengte van 2.066 m en 2 1/2 m breedte.

ZITTING 12.4.1867 : GROENSTRAAT : Kasseiingsduur en kostprijs van deze straat die "de voornaamste weg van de gemeente" genoemd wordt, wordt geraamd op respectievelijk 2 jaar en 25.054 F.

ZITTING 2.6.1868 : BREENDONKSTRAAT : Breendonk is bereid 9.529,25 F als deel te betalen in de bestratingskosten van deze straat, dit voor het stuk limiet Willebroek tot Veurt.

Staf Vivijs.

DAG klapper

O K T O B E R

Dinsdag 16.

Alle kermisvreugde en alle drukte is uit de Buisseretlaan en het dorpscentrum verdwenen. Het is weeral eens voorbij voor een zestal maanden. Onze kleintjes denken reeds aan de volgende kermis...

Gedaan of niet, toch gaan deze allerkleinsten vandaag nog niet naar school. Daar het een conferentiedag is, wordt hun kermisverlof aldus nog met een dagje verlengd. Misschien een goed middel om eens flink uit te slapen van al die drukke dagen.

Erwin Coppens is weer uit het hospitaal na een maandenlange aanslepende beenbreuk. Erwin heeft ter gelegenheid van de kermisdagen dan ook heel wat kilometers afgedraaid met krukken.

Donderdag 18.

In het Centrum heeft een Bronta-informatie-avond plaats. Zuster Mariën is er de gemoedelijke gesprekspartner van heel wat actieve Bronta-leden. Met missiezondag voor de deur is dit een goedgekozen initiatief.

Vrijdag 19.

Een rotdag vandaag. Alle hemelsluizen zijn opengedraaid en de nodige wind zorgt er voor dat de nattigheid tot op de huid doordringt. Wij, die gans de dag lekker warm binnenzitten, mogen vandaag wel eens denken aan hen die hun werktack in dit helse weer moeten verrichten. Al te dikwijls vergeten wij de anderen, wanneer wij het zelf goed hebben.

"Volgende maandag staakt het onderwijzend personeel", zo lazen wij in een brief die door de leerlingen naar huis werd meegebracht. De onderwijzsmensen schijnen absoluut niet tevreden te zijn daar het niet de eerste maal is dat dit gebeurt.

In het Centrum vergadert het Dagelijks Bestuur van het Centrum en de Parochieraad gezamenlijk. Slechts één punt op de agenda: de vernieuwingsplannen van het Centrumgebouw. Aandachtig worden de ontworpen plannen bestudeerd, die door een architect worden voorgelegd en uiteengezet. Op enkele details na, stemt de vergadering in met die planning. Iedereen is ervan overtuigd dat van het huidige centrum iets mooi kan gemaakt worden. Zware inspanningen en een volle inzet zullen nochtans nodig zijn om tot dit doel resultaat te komen.

Zaterdag 20.

De K.W.B. heeft al zijn leden uitgenodigd om in het Centrum gezamenlijk een flinke portie schep te verorberen. Tevens wordt het de ideale gelegenheid om over te gaan tot een bestuursverkiezing, waarvan de uitslag luidt: de uittredende leden zijn opnieuw in hun functie verkozen. Tenslotte stond er nog een ontspanningsavond op het programma, met een kaartwedstrijd die als training gold, voor de komende winterkaartprijskamp.

Zondag 21.

Op de Veurt is het kermis. Maar het slechte weer zorgt er wel voor dat daar niet zo geweldig veel kinderen rondtoeren.

In de namiddag wordt er nog aan veldrijden gedaan. De plaatselijke vedette Jan Teugels, en ook grensgeval De Bondt, waren van de partij. Na een spannende wedstrijd gaat de overwinning naar Marc De Block. Onze Jan werd negende.

Op het Centrum een klein drama. De Chiro-jongens laten hun gedurende een week opgekropt geweld flink de vrije teugel in een volleybalwedstrijd. Maar plots gebeurt het: Geaten Peeters, wanmoedig zoals altijd, maakt een flinke duikelpartij en kan met wat gebroken beenderen naar het hospitaal worden gebracht. Schakel wenst hem vlug en algeheel herstel toe.

Maandag 22.

Zoals gemeld, zijn vandaag onze scholen dicht. Of beter gezegd, eigenlijk zijn de scholen wel open, maar de onderwijskrachten bleven knusjes thuis. Of zeggen wij het beter, de leerlingen gingen niet naar school omdat er niemand was om hen te onderwijzen, of nog beter misschien, de leerkrachten bleven thuis omdat er toch geen leerlingen kwamen vermits men had aangekondigd dat er geen leerkrachten zouden zijn om de leerlingen te onderwijzen.

Dinsdag 23.

Vermits er gisteren toch geen les werd gegeven, waren de leerlingen vandaag goed uitgerust en trokken ze allen een mooi en lachend gezicht. Daar profiteerde de schoolfotograaf van en plaatste ze allen mooi op het papier.

Woensdag 24.

Op de Veurt een kleine botsing. Een lekke radiator en een flinke deuk zijn de enige, zij het dan droevige resultaten. Het gebeurde 's avonds en de Veurt is toch goed verlicht, of niet ???

Zaterdag 27.

De Volksdansgroep "Anne Marieke" verovart Willebroek. Hij treedt op gedurende de eerste Willebroekse broederij en kent er een groot sukses. Wat eigenlijk niet te verwonderen is vermits we aldaar ongeveer de helft van Breendonk hebben ontmoet. We wensen hier toch even te onderstrepen dat de volkdansgroep in een totaal nieuw kleedje (voor de meisjes) en kieltje (voor de jongens) was gestoken.

Zondag 28.

De K.W.B.-wijkmeesters trekken zich gedurende één voormiddag terug in afzondering om een jaarprogramma op te zetten. Dit conclaaf schijnt wel erg gesloten geweest te zijn want onze redactie mocht van deze organisatie nog niets aangaande dit jaarprogramma ontvangen.

Maandag 29.

Willebroek viert zijn jaarmarkt en een groot gedeelte van Breendonk viert mee. Mag ook wel, met zo een prachtig weer.

Dinsdag 30.

Op het kerkhof wordt het weer drukker. Meer en meer mensen komen het graf van hun familieleden proper maken, zodat alles klaar is om donderdag de doden met de nodige eerbied en genegenheid te gedenken.

Na een lange vakantie begint het zangkoor "In Dulce Jubilo" terug met zijn wekelijkse oefenstunden. Enkele nieuwe gezichten worden zelfs opgemerkt, zodat we mogen zeggen, dat voor deze vereniging een mooi seizoen in het vooruitzicht is.

Woensdag 31.

De laatste dag van de maand betekent de eerste dag van het ontspanningsverlof voor de scholen rond Allerheiligen. Onze kinderen hebben werkelijk geluk want een mooie herfstzomer, drijft hen buiten om nog eens te kunnen profiteren van de heerlijke zon. En zeggen dat wij Gerard Cox dagelijks horen zingen: " 't Is weer voorbij, die mooie zomer".....

NOVEMBER

Donderdag 1.

Allerheiligen. Het kerkhof is naar jaarlijkse gewoonte herschapen in een zee van bloemen. Na de Allerheiligenviering in de kerk, zeggent de pastoor de graven. De kerk, die telkenjare goed gevuld is voor deze

plechtigheid, was dit jaar te klein. Ook op het kerkhof werd er voor elk graf een klein maar welgemeend gebed gepleveld en menige traan weggepinkt.

Zaterdag 3.

Vandaag vinden reeds veel inwoners van onze gemeente in hun brievenbus een schrijven van de Intercommunale EZA en mede-ondertekend door burgemeester Goossens. Het betreft de aankondiging van het aanleggen van kabeltelevisie in de gemeente. Meer informatie krijgt u daarover nog later in uw brievenbus en misschien ook wel in de Schakel. Het is in alle geval een initiatief waarover we enkel kunnen jubelen.

Te Willebroek verandert de fiets van Erwin Coppens zomaar van eigenaar. Men vermoedt nu dat het rijwiel door een of ander duister individu werd ontvreemd. Erwin, die enkele tijd geleden op een bijzondere pijnlijke wijze van zijn brommer afscheid diende te nemen, kan het nu te voet doen. Hij heeft een voordeel, met zijn kruk kan hij op drie benen rusten.

Zondag 4.

In de kerk leest pastoor Michiels een waslijst van problemen voor, die menigeen tot nadenken stemt. De algemene conclusie is dat wij niet vrijgeviger zijn dan de Nederlanders, maar dat we steeds opnieuw eraan herinnerd dienen te worden dat de gelovige gemeenschap de verantwoordelijkheid op zich heeft genomen in te staan voor haar gebedsplaats en ontmoetingshuis.

Maandag 5.

Achiel Goossens - voor wie het niet moest weten : de echtgenoot van Dorette Van Lint - heeft enkele minuten met de Grote Baas gesproken. Niet om loonsverhoging te vragen, maar omdat hij, Achiel, op een nogal orthodoxe manier van een ladder was gekomen. Bij een verfmaneuver verkoos Achiel voor een keer niet de sporten van de ladder te gebruiken, maar zonder pardon naar beneden te vallen. De ladder nam dit voornemen niet, en tuimelde eerst. Met alle nare gevolgen vandien en een gebroken arm die Achiel er van over houdt.

Dinsdag 6.

Ook Laurent Meert uit de Schaafstraat maakt het niet te best. Hij raakte in het nieuws te Puurs toen hij met zijn bromfiets aardig wat metaal op een hoopje hielp rijden. Van deze botsing heeft Laurent dan ook enkele souvenirsfertjes overgehouden. Wat plaaster aan benen en pijn, veel pijn.

Woensdag 7.

In het Centrum komt het uitgebreid Centrumcomitee in jaarvergadering bijeen. Als voornaamste punt hier ook de vernieuwingen aan de Centrumgebouwen en weer werd volledige instemming bereikt over de ontworpen plannen zodat stilaan kan gedacht worden aan de definitieve start van de verbouwingen.

Donderdag 8.

In de Dorpstraat hebben we menig kind zo fier als een gieter met een pakje onder de arm zien wandelen. Bij nader toezicht bleek dat zowel de jongens als de meisjes hun papieren-ik mee hadden.

En omdat Marina Beuckelaers met haar blozende kaakjes en vriendelijk snoetje altijd zo vlijtig en guldig lacht, mag zij ook eens in het nieuws. Zij zette een flinke valpartij in het Dorp waaraan zij heel wat kneuzingen overhield. Voor een keer bollen de traantjes uit Marina's flikkerende oogjes.

Zaterdag 10.

Feest in het Centrum. De K.W.B. en de B.B. tesamen met hun beide zusterorganisaties hebben een gezamenlijke ontspanningsavond gepland, die voorafgegaan wordt door een klein etentje. Het geheel schijnt geslaagd te zijn, alhoewel men langs sommige kanten een betere opkomst had verwacht.

De eerste dag van de snelheidsbeperking voor autovoertuigen is ingegaan. Persoonlijk konden wij op de baan naar Temse zien hoe een bijzondere wegenpatrouille een wagen aanhield en proces-verbaal opstelde.

Zondag 11.

De viering van de wapenstilstand van de eerste wereldoorlog gebeurt naar jaarlijkse gewoonte met een plechtige dankmis, opgeluisterd door het groot koor en de Kon. Fanfare. Na de eucharistieviering trekken de oudstrijders gevolgd door talrijke schoolkinderen in processie naar het Monument van de gesneuvelden waar een dodenhulde plaats heeft. Burgemeester Goossens doet er een vredesoproep tot de jeugd en L. Verbruggen, sekretaris van de Bond van Oudstrijders evokeert de moedige daden van de talrijke soldaten aan het front. Vervolgens heeft in het Centrum het jaarlijks banket van de Bond van Oudstrijders plaats.

De Breendonkse K.W.B.-volleybalploeg heeft de wind in de zeilen. De grootste tegenstander uit de reeks, Kalfort wordt met 3-1 cijfers naar huis gestuurd. Wordt er zondag tegen Puurs gewonnen, dan staan de geel-zwarten aan de leiding in de klassering.

Geert Snackaert ligt overhoop met het fritvet van de Centrumkeuken. Uit verveling of wat dan ook wil Geert nu eens aan de voet ondervinden of fritvet werkelijk zo heet is als men beweert. Daarom geen betere test dan zelf ondervinden. Geert nippt zijn ogen dicht, steekt met krampachtige moed zijn voet in het vet en ja hoor, het is werkelijk heet, heet genoeg om te bakken. Hij houdt er een flink verbrande voet aan over. We weten niet of deze story in werkelijkheid zo is gebeurd, maar het eindresultaat is in alle geval juist.

Maandag 12.

Voor het eerst in de geschiedenis van de K.W.B.-volleybalploeg wordt er in een zaal geoefend. Onder de kundige leiding van Jan Verhyeden wordt er keihard getraind om het lichaam enkele kilootjes lichter te

maken en de body meer fitheid te geven. Voortaan wordt er elke maandagavond naar Kalfort getrokken om er in de Coolhemveldstraat de edele kunst van de snelle reflexen te beheersen. Geïnteresseerden kunnen die avond om kwart voor acht verzamelen aan het Centrum, van waaruit naar Kalfort wordt vertrokken. Per avond wordt de fabuleuze som van 15 fr gevraagd om de huur van de zaal te kunnen betalen.

Dinsdag 13.

Aan het kruispunt van de Dendermondsesteenweg en de Emiel Vander-veldestraat te Willebroek botsen autovoerder Walter Maes en bromfietser Freddy Van Riet tegen elkaar. Deze laatste wordt gewond naar het Willebroekse hospitaal overgebracht.

Woensdag 14.

Vele huizen vertonen nu een zwarte band, niet ten teken van rouw, maar als bewijs dat ook de kabeltelevisie bij ons zijn intrede heeft gedaan. We moeten deze jongens bewonderen : zij verpozen geen enkel ogenblik, zodat zij dan ook elke dag flink opschieten en in een minimum van tijd de gemeente rond zullen zijn.

Donderdag 15.

In het ganse land wordt het Feest van de Dynastie gevierd. Voor sommigen betekent dit een dag vakantie. Voor u ook ??